MARTA PIETROW (ZESPÓŁ SZKÓŁ ENERGETYCZNYCH IM. PROF. K. DREWNOWSKIEGO W LUBLINIE)
DOMINIKA BRUS (III LO IM. UNII LUBELSKIEJ W LUBLINIE)

REGINA ZAWISZA-WINIARCZYK (1970–2026)

Z ogromnym żalem przyjęliśmy wiadomość o odejściu dr Reginy Zawiszy-Winiarczyk, wybitnej nauczycielki fizyki, znakomitej dydaktyczki i mentorki wielu roczników młodzieży, cenionej za umiejętność dostrzegania i rozwijania młodych talentów.

Doktor Regina Zawisza-Winiarczyk urodziła się 12 stycznia 1970 roku w Dobromilu, niedaleko Lwowa. W 1992 roku ukończyła studia na kierunku fizyka na Uniwersytecie Lwowskim. Stopień naukowy doktora nauk fizycznych uzyskała na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie 25 lutego 2002 roku.

W 2001 roku rozpoczęła pracę jako nauczycielka fizyki w III Liceum Ogólnokształcącym im. Unii Lubelskiej w Lublinie. W rozmowach o dydaktyce często wracała do początków swojej pracy w szkole. Podkreślała, że chciała nie tylko uczyć fizyki, lecz przede wszystkim rozbudzać w młodzieży fascynację tą dziedziną, dostrzegać i rozwijać młode talenty oraz prowadzić uczniów ku największym osiągnięciom. Jak sama mówiła: *Moją pasją jest fizyka, dlatego lubię odkrywać jej piękno innym*. Słowa te dobrze oddają istotę jej podejścia.

Od 2010 roku, przez osiem lat, pełniła funkcję doradcy metodycznego w zakresie nauczania fizyki. Przez wiele lat koordynowała również nawiązaną z jej inicjatywy współpracę z Zakładem Fizyki Ogólnej i Dydaktyki Fizyki Instytutu Fizyki UMCS, tworząc uczniom możliwość bezpośredniego kontaktu ze środowiskiem akademickim i nowoczesną nauką. Łączyła w ten sposób trzy środowiska: uczniów, świat nauczycieli i społeczność akademicką. Była nie tylko nauczycielką swoich uczniów, ale także mentorką dla innych nauczycieli, którzy szukali skutecznych sposobów rozwijania młodych talentów.

W 2014 roku uczestniczyła w szkoleniu w Europejskiej Organizacji Badań Jądrowych (CERN) w Genewie w ramach projektu „Po wiedzę do CERN". Zdobytą tam wiedzę i doświadczenie przekazywała następnie innym nauczycielom. Organizowała dla swoich uczniów liczne wyjazdy do CERN oraz innych ośrodków, w których rodzi się najnowsza wiedza naukowa, otwierając przed nimi świat współczesnej fizyki i pokazując jej fascynujące, badawcze oblicze.

Szczególnym obszarem działalności dr Reginy Zawiszy-Winiarczyk była praca z młodzieżą uzdolnioną. Przez lata przygotowywała uczniów do najważniejszych ogólnopolskich olimpiad i konkursów przedmiotowych. Jej podopieczni zdobywali tytuły finalistów i laureatów Olimpiady Fizycznej, Olimpiady Astronomicznej, Ogólnopolskiej Olimpiady o Diamentowy Indeks AGH z fizyki, a nawet Międzynarodowej Olimpiady Fizycznej. Była autorką i koordynatorką Wojewódzkiego Konkursu Fizycznego „UNIfikacja Fizyki", tworząc przestrzeń do rozwijania zainteresowań fizyką przez młodzież szkół podstawowych z całego województwa lubelskiego.

Istotne miejsce w jej pracy dydaktycznej zajmowała astronomia. Rozwijała zainteresowania uczniów tą dziedziną, organizując obserwacje nieba, wykłady z astrofizyki i spotkania z naukowcami. Z ogromną determinacją dbała o to, aby uczniowie mieli możliwość zdobywania nie tylko wiedzy teoretycznej, lecz także praktycznych umiejętności obserwacyjnych. Zabiegała o dostęp do odpowiedniego sprzętu i warunków do prowadzenia obserwacji, doskonale rozumiejąc, że w astronomii bezpośrednie doświadczenie nieba jest równie ważne jak wiedza teoretyczna.

Chętnie sięgała też po twórcze formy przybliżania młodzieży fizyki i jej fascynujących zjawisk. W 2010 roku podczas Ogólnopolskiego Festiwalu „Nauki Przyrodnicze na Scenie" zaprezentowała „Nowe horyzonty fizyki termojądrowej" oraz film „Kapitan Energia". Dwa lata później przygotowała uczniów do festiwalowego przedstawienia „Sąd nad Siłą Tarcia". Wspólnie z uczniami brała udział w Pokazach z Fizyki UMCS oraz Lubelskim Festiwalu Nauki, pokazując w ten sposób, że fizykę można nie tylko poznawać, ale także twórczo przedstawiać i dzielić się nią z innymi.

Za wybitne osiągnięcia w pracy dydaktycznej doktor Regina Zawisza-Winiarczyk była wielokrotnie nagradzana.

Pozostawiła po sobie nie tylko imponujący dorobek dydaktyczny i metodyczny, lecz przede wszystkim ludzi – swoich uczniów i wychowanków oraz nauczycieli, dla których pozostanie wzorem nauczyciela, mentora i człowieka z pasją.